

Een open dag organiseren heeft een aantal problemen. En ik ben niet zo iemand, die er dan meteen achteraan zegt dat wij dat voor u kunnen oplossen en dat uw evenement dan bovendien een stuk fraaier van aanzien wordt. Want ik ken geen modellenbureau, vandaar.

Arbeiderscultuur. Het is beroerd, goed is het nooit geweest en is dat jong van jouw ook zo'n oerstomme bloemkooloor?

Dat mag men hen niet euvel duiden. Hoewel het natuurlijk wel fijn zou zijn als ze ergens in hun leven de omslag zouden maken. Met een arbeider (al geef ik het een beetje weg, liever liet ik u nog wat raden) bedoelen we niet iemand met weinig opleiding. Het gaat om mensen die in een productie-achtige omgeving moeten werken, omdat ze alleen met het argument met de stok tot presteren zijn aan te zetten.

En voordat ze die stap zetten, zetten ze hem niet¹.

Arbeiderscultuur. Men ziet de traditionele rol van de vrouw als gevolg van cultuur (wat dat ook wezen moge), maar het kan evengoed een oorzaak zijn. De kachel moet toch roken, en studeren kost tijd. In mijn optiek kan verheffing des volkes best via een slimme vrouw bij een hardwerkende man. Maar goed, terug naar de open dag.

Open dag in crisistijd

Niet zo lang geleden organiseerde het CWI een landelijke banenmarkt. Dat hoeven ze niet te doen. Toch weekte dat ook best weer het nodige gezeur los.

Er is best iets voor te zeggen, dat in barre tijden de arbeider ook de mond gesnoerd moet kunnen worden. De bewegingen waarin zij indertijd opgingen en dat was inclusief vakantieoord, sportclub en zelfs partner droegen daar zorg voor: ik ben er te jong voor, maar dat voel ik gewoon.

De politieke gebeurtenissen in Nederland geven genoeg argumenten voor deze stevige stellingname, toch?

Wat ging er allemaal mis

De organisatie was echt geweldig. Bioscoop, standjes, roedel chirurgen die allemaal prima docenten waren geweest. Een ervaringsdeskundige die een te grote boezem had maar een heel klein kamertje (en de zon stond in het derde huis).

Er zijn zo vreselijk veel dingen die in je gezicht kunnen ontploffen en als je die arbeidersmannen eraan zet kan dat ook. Tuurlijk willen we hogere opleidingen. Meer kennis. Maar op een crisismoment schrijven ze fora vol met gezeik dat je niet binnenkomt zonder diploma's.

Els!

¹ Vrij naar de laat 20e eeuwse wijsgeer J. Cruyff.

Sla de Keuringsdienst van Waren erop na. Je mag vinden wat je vindt, maar werkgevers zoeken inderdaad personeel met werklust. Waarom niet? En geen zeurpieten; ja als je nou **de keus hebt** en chronisch tijdgebrek? Als je het twee keer leuk vraagt wil je actie. En geen gesprek alsof je vijf vrouwen tegelijk een video laat programmeren.

Zo'n forum (van de overheid nota bene, werk.nl heet het) moet je dus militant modereren. Maar ja, Nederland he. De kosten van uitkeringen worden nog altijd niet **gevoeld**.

Kennelijk!

Op een open dag kunnen ze kun feilloze aangezichtsspieren -als je nu ergens mooi weer leert spelen is het immers op de werkvloer en dat betreft onder de streep de vele kijkers, de rondleidingen, dat aandacht ding wat ze regelmatig met de werkvloer gaan doen, leidt tot werkgeluiden maken en gezichten trekken .. hun feilloze aangezichtsspieren inzetten om u alle hoop te ontnemen. U zul het met me eens zijn dat werkvloertypes met goede hersenen de gevaarlijkste zijn. In Nederland hebben we daar vele van. **SNS** bemenst hun balies met models @work en ik geef ze **gelijk**. Bankemployees zijn het vleesgeworden ondertegen en er zijn vele diensten die niet lopen, producten die niet deugen: het aangezicht- en intonatiedetonatierisico kun je je niet permitteren. Zal ik een paar IT'ers bellen om dat te staven, of neemt u deze trofee die dit personeel verdient zo aan? Waarmee ik overigens niet zeg dat ze niet 14 reorganisaties **in stilte verdroegen** en 8 chefs die het Ook Eens Mochten Proberen, hebben gehad. En dat je daar niet blij van wordt.

Ja, dat vergeet men wel eens op te schrijven in Nederland. Werkproblematiek is meer dan een Kipfabriek die omvalt. En dan is er ook nog een vrienden-van-kip-club. Zowat een functionerende beweging. Nee, daar zit de pijn niet. Kom eens naar Rotterdam.

Terug naar de open dag. Met een infarct wat verstopping betekent, is een verkeersinfarct een prima term. De borstkas met de decoupeerzaag te lijf .. buitengewoon entertainend voor die nul euro.

Maar **doseer** die schoolklassen met profielvoorgesorteerden. Wees je er van bewust, wie je zoekt. Spraken zij met de werknemers (eerde in dit document arbeiders), of spurten ze de blockbusterbioscoop subiet weer uit? U weet het antwoord, laat dat leidraad zijn bij hun getalsmatige aanwezigheid. Of, dat schijnt in 2010 een nieuw taboe te zijn, stuur een docent mee met een goed bereik (en vele octaven).

En daar hebben de werknemers die achter dat saaie **beurstafeltje** wortel staan te schieten op hun beurt een punt.

Mean en lean

Zoals u merkt, ben ik me bewust van de nadelen van het werkvolk. Maar u hoort me geen moment zeggen, zoals de missiewerkers (maar dan zonder hete sex met negerinnen) van de KvK: iedereen fijn linkedinnend **ZZP'en**. Dat is zo'n idioterie: een besparing op personeelskosten in R&D of staf-achtige functies gaat een **ontslagronde** van een gesloten fabriek oplossen? Hoe structureel wil je je structurele werkloosheid hebben? (itt frictie) Dat mag geen onderwerp van gesprek zijn. Dat er mensen zijn die stukloon prefereren, omdat ze hun accountant kunnen lanceren en een netwerkje simuleren; best, jij liever dan ik.

Nimmer mag een serieuze Donner of **Donnerknecht** dat onderwerp zelfs maar agenderen.

Bedrijven moeten nu mean en lean zijn. Continuïteit. Geen Oosteuropese toestanden. Juist hier is de neiging groot de tent te verkopen. Nuon is net nog verkwanseld. Want klanten werven was best wel een beetje lastig, terwijl we het best nog wel geprobeerd hebben. Met een schooldropout langs de deur, nou was dat niet geestig bedacht? Reuze.

En weer een bedrijf naar de knoppen.

Het is aan de directie en de hogere echelons ter inschatting hoe lean en hoe mean. Hoe ik de economie inschat, **Paris Hilton-lean en Gordon gekko-mean**. Ik stel mezelf meermaals de vraag, of al die lectoraten, ZZP-dingetjes geen **oorzaak** zijn van dat nieuwe werken dat we hier doen. De hogere echelons, middle management, subtoppers; where the action is moeten vrezen voor hun hachie. **Dat motiveert** de mannen uit de suburb namelijk het meest. Dat huis dat eigenlijk te duur is raken ze nooit kwijt. Hoe vertel je je kinderen dat de man die het vlees komt snijden ook nog eens faalt als kostwinner? Deze kerels zijn one-issue eenmansfracties. En verdienen ons **respect** trouwens, of zullen we de bijdrage van die Gordon Gekko op de bok eens doorrekenen, ik ken vast iemand bij het CBS die dat kan. Wat gebeurt er als hij er een maand niet is? De cateaar is duurder en oogst beslist **gemor in de gelederen** als hij een maand wanpresteert.

Van topmanagement is alleen iets te verwachten daar waar het turnaround en financiële dingen betreft. De werkvloer in overdrive zetten (*echte overdrive*²) – dat kunnen ze niet en ze doen het ook niet.

Geen werkvloer, om werkvloerpersonnel goed te kunnen werven

Te ingewikkeld om helemaal op te schrijven, maar het komt hierop neer. Arbeiderscultuur is geen subcultuur an sich. Alle bewegingen, hun jeugdclubjes en marsen en statuten en beginselen waren geconstrueerd. De arbeider namelijk, is te typeren door het feit dat iemand hem **bestuurt** (wij adviseren Marionette van Abba bij deze tekst). Dat is op zich niet erg: iedereen begint onderaan en ik heb ook genoeg momenten dat ik niet eens wil nadenken. Maar: kunstuitingen, voor-leven (role-model), en met name **enthousiasmeren** kan niet vanuit de arbeider.

De ingewikkelde versie van deze stelling heb ik uit een onderzoek in mijn thuisbieb en is al heel oud (hiva). Maak een arbeider niet iets wat hij niet is. En: Don't fight the economy. Niet pappen niet nathouden; als verandering moet, moet het.

Els -op pagina één- is cardioloog. Röntgen met contrastvloeistof is nog steeds het mooist om de aderen te zien. Van hartchirurgen zijn er maar 125 .. en het zijn heel interessante mensen bovendien. PR betreft sowieso de **kerncompetentie**, op straffe van zinloosheid.

² Als u dat op deze site niet was opgevallen, gemist had: ik maak me ook druk om de auto-industrie. En met een dealer wilt u niet ruilen, geef toe. Genoemd personeel. Talloze klussers, door de overheid defacto gefaciliteerd (reintegratiebedrijven die die jongens geen ander perspectief bieden dan uitlatjes lassen zonder wat voor Arbo dan ook). Fabrikanten die hijgend achter Caolifomische overheden aan-Pluto'en (of Goofy, weet nooit het verschil) maar niemand die weet hoe Shell reageert als hun omzet halveert. **Olie** Een economie zonder olie is de derde wereldoorlog en alle recente bijna-wereldoorlogen hadden iets met het zwarte goud. Enfin. Wat de fabrikanten dus niet weten omdat ze hun eigen folders van 30 jaar geleden niet lezen (anders maakten ze ook wel leukere reclames natuurlijk) is wat een echte overdrive is. Een prise-direct is dat. Bij Volvo's show-do-tell neergezet met een drukknoopje op de pook. Het hele tandwielgebeuren is dan geen draaiende massa. Meer versnellingen is meer massa in beweging bij het schakelen. Kost energie op gang te brengen. Los van de hoge kosten van tandwielen. Waarom een zeskak moet, kunt u mij niet uitleggen. Wat de heren ter plaatse er niet van weerhoudt mij erom uit te lachen, want dat neemt inmiddels vermoeiende vormen aan, he Kievit; moge Renault Nederland je eens met wat Merkrechtelijke jurisprudentie lastigvallen. Ik ben God verbindt jou en mij Jezus niet! (en mocht u af en toe een sneer naar de vrouwmens ontwaren in mijn teksten, dit betekent toch werkelijk *alleminst* dat ik aan mannen iets heb of van hen iets leer in deze periode van crisis.

Gesprek met dokter Bogers

Wat ik allemaal niet te weten kom! In geen weken zo'n efficiënt gesprek gehad.

Om te beginnen iets waar ik met de huisarts het nooit over had. Ik weet het niet, ja je moet een beetje zo'n sfeer van ik mag jou wel hebben. Of mijn huisartsen werkten puur vanuit de helpdeskmotivatie: als u geen vragen meer heeft, is deze sessie ten einde. Ik ben 39, overigens (☀ hint omtrent investeren in de zorg 1).

We hebben het over het IEIEUW moment. De zeventienjarige buurmeisjes vonden het opknippen van het hartzakje het griezeligst. Het kloppende hart zit er meteen onder. Zo kwamen we bij mijn open ductus Botalli, gefikst in de hoogtijdagen van de heldenchirurgie (kadertekst). Mijn persoonlijke aangeboren afwijking, blijkt via de ribben geopereerd te zijn, tussen de ribben door. Bij een eenjarige is het lastig dat helemaal netjes terug te duwen. Daarom ben ik wat scheef, qua borstkas.

Dan blijkt dat een bekend revalidatie-issue. Veel patiënten lopen naar de pijn toe gekeerd. En zo is ook mijn scoliosegraatje verklaard.

Het Erasmus is een buitengewoon goed uitgerust ziekenhuis. De interventiecardiologie en de OK's hebben een manier van werken ontwikkeld, die de artsen in staat stelt van elkaar te leren. Eigenlijk ongemerkt. In een operatiekamer is continu röntgenbeeld, in de toekomst wellicht MRI. Heel fijn werken. De logistieke nachtmerrie die het verplegend personeel ondergaat neemt men voor lief. Dat klinkt als een feestje voor de leveranciers en er staat inderdaad spannende apparatuur opgesteld. Maar waar moet de vooruitgang vandaan komen? Het Erasmus ziekenhuis is academisch, up or out.

Dat geldt zeker voor de chirurgen zelf. 12 Jaar studie en een grote verantwoordelijkheid. Oproepdiensten, weigeren is geen optie. Een operatie kan twee, maar ook 7 uur duren. Je neemt de klus aan en je maakt hem ook af. Toch komen er natuurlijk talloze hopeloze gevallen de operatiekamer binnen, dus je mag vaak genoeg het slechte nieuws komen vertellen. (☀ hint omtrent investeren in de zorg 2).

Over up or out gesproken. Een transplantatie komt in Nederland maar zelden voor. Kunstkleppen zijn ook weer uit de mode geraakt: er is veel vooruitgang geboekt bij het afstellen van de kleppen. Kunst in het lijf noopt tot levenslang medicijngebruik: het zijn dus ook (mede) de zorgverzekeringstechnische ontwikkelingen die bewegingen in markten tot gevolg hebben. (☀ hint omtrent investeren in de zorg 3)

Met Körperwelten in Las Palmas mag -uit PR overweging- de nadruk sowieso op snijdende beroepen liggen. Vind ik, en ik mag dat vent; ik ben als enige aanwezige journalistieke niet onbelangrijk.

Barnard, Christiaan Neethling

(Beaufort-West, Kaapprovincie, 8 nov. 1922), Zuid-Afrikaans chirurg, werkte van 1955 tot 1957 in de Verenigde Staten, o.a. aan de Universiteit van Minnesota en specialiseerde zich in de cardiologie bij C.W. Lillehei, de uitvinder van de eerste kunstmatige hartlong. Terug in Kaapstad wijdde hij zich vnl. aan researchwerk. Hij onderscheidde zich op het gebied van orgaanpreservatie en -transplantatie, o.a. door vervanging van defecte hartkleppen door kleppen van kunststof.

Op 3 dec. 1967 verrichtte Barnard in het Grootte Schuurziekenhuis te Kaapstad als eerste een harttransplantatie op een mens. De patiënt, Louis Washkansky, overleed echter 18 dagen later aan een longontsteking. Op 2 jan. 1968 onderging Philip Blaiberg de tweede harttransplantatie; hij leefde daarna nog ruim anderhalf jaar.

Verdergaande successen bleven niet uit. Dorothy Fisher kon dankzij een donorhart nog twaalf jaar blijven leven. Minder succesvol was de hart-longtransplantatie die Barnard in juli 1971 verrichtte; de patiënt stierf kort daarna.

Spectaculair was de transplantatie van een donorhart zonder dat het zieke hart verwijderd werd (nov. 1974); de patiënt, Ivor Taylor, leefde daarna nog 111 dagen.

Eind 1983 dwong een zware artritis (zie gewrichtsontsteking) Barnard zijn hartoperaties op te geven. Sindsdien leidt hij een kliniek op het Griekse eiland Kos en hij schrijft medische trillers.